

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
7:36	5:56	בית שמש
7:36	5:47	בני ברק
7:36	6:04	טבריה
7:33	5:54	יבנאל
7:33	5:46	ירושלים
7:35	5:48	מודיעין עילית
7:35	5:55	צפת
7:33	5:53	

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

יום כיפור, שעת תשפ"ו לפ"ק

שעה 15, גליון 2 (720)

שיעורים כסדרן: | נ"ך: עמוס ב' | בבלי: זבחים י"ח | ירושלמי: -- | תוספתא: כריתות ד' | רמב"ם: מלוה ולוה י"ב

מוהרא"ש מספר

הבה נחזר בתשובה

חז"ל אומרים (יומא פה:): מה הפונה בעל תשובה? שמזדמן לו לעשות עברה פעם ופעמים, והוא נמנע מלעשות אותה. כאשר מזדמנת לו אותה אישה, באותו הזמן, באותו המקום, והוא נמנע מלעשות את העברה, זהו בעל תשובה אמתי. זהו חיזוק גדול לאדם הרוצה לחזר בתשובה, כי כאשר אדם מחליט שכבר מספיק היה עם המעשים הרעים והוא רוצה לקחת את עצמו בידיים, להיות מהיום טוב וישר ולחזר להשם, אז עיקר הבעיה שלו היא שהוא לא יודע איך לעשות זאת, ואם הוא לא עושה זאת בדרך הנכונה, אז זה יחזיק רק לתקיפה קצרה ואחר כך הכל יתפוגג.

<<<<

מילה של התחזקות

קנית איזו מתנה יפה לאשתך? תקנה משהו יפה לאשתך לכבוד החג, ותן לה כמה דולרים שהיא תוכל לקנות לעצמה בגדים, ובעיקר תעזר בבית עם הילדים, אל תחכה שעצביה יקרעו חס ושלום, כי ברגע שעצבים נקרעים – כבר מר מאד, תעזר לה עם הילדים, תעשה את זה בשמחה. אני גם רוצה לבקש ממך שלא תהיה קמצן במצוות, תקנה את ארבעת המינים הכי יפים ותקנה לילדים שלך ארבעת המינים; אל תאנח בשעה מגיע לקיים מצוות, שלא יהיה אכפת לך שהחג עולה בסף, להכל יש בסף; לרוב, לדירה, לרהיטים, לדברים יפים, וכשיש לנו את הזכות שאנחנו יכולים לקיים את המצוות של הקדוש ברוך הוא – צריכים לשמח וזוהי כל הלב להוציא את הכסף.

תעשה סוכה יפה, תקשט אותה בקשטים הכי יפים, תשקיע את הלב שלך במצוות; הילדים שלך יחזקו את זה, הם גם יעשו סוכות יפות. תחשוב מה יהיה בשנת תת"ו, בעוד עשרים שנה יהיו נסיונות קשים, תן חנוך טוב לילדיך, תראה להם שהחגים הם הדבר הכי יפה בשבילך, כך הם יהיו יהודים טובים כשרים ויראים.

והעקר תבקש מהשם יתברך: "הטעימנו נא טעם סוכה. רבנו של עולם, תעזר לי שהאשפזין הקדושים יבואו אלי לסוכה, רבנו של עולם תעזר לי, אני רוצה להיות כל השנה מקף עם השכינה הקדושה".

(עצתו אמונה תשרי תשפ"ו)

ווארט על הפרשה

פי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. מגיע היום הגדול יום הכפורים, היום הקדוש בשנה, כל עם ישראל מתענים מתפללים וחוזרים בתשובה ומבקשים מהשם שיחתמנו לשנה טובה. יום הכפורים הוא גם עת רצון גדולה מאד בשמים – לפעל בו כל משאלות לבנו לטובה, כי ביום הכפורים כל השמים פתוחים, ונשמות ישראל עולות ומתקדשות בקדשותם של מלאכים, ויש להם כח לפעל כל משאלות לבם לטובה ברוחניות ובגשמיות, ואין השטן יכול לקטרג עליהם כלל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש תהלים מזמור כז) 'השטן' בגימטריא שס"ד, כי שס"ד ימים בשנה יש כח לשטן לקטרג, אבל ביום הכפורים – יום שס"ה, אין לו כח לקטרג, ולכן מסגל אז מאד להרבות בכל מיני תפלות ובקשות להשם יתברך, ואין כח לשטן לקטרג עליהם.

כל אחד כפי בחינתו יכול לפעל דברים גדולים ועליונים ביום הכפורים, אם רק ינצל את ההזדמנות, לפעל את כל משאלות לבו לטובה. היות ורב בני אדם נחלשים מאד במשך היום מפני התענית, לכן כדאי לנצל הזמן של הלילה, או הזמן של הבקר לפני התפלה, לסדר תפלות, בקשות, כסופין ורצונות לפני הקדוש ברוך הוא, ולבקש מלפניו יתברך כל מה שלבו חפץ, כי אז עדין יש לו כח, ובשאר זמני היום, כגון בשעת ההפסקות בין התפלות וכו' – יכולים לחטוף כמה נקודות טובות של שיעורי תורה, אפילו הקטנים ביותר, כל אחד ואחד כפי כחו.

אחד מעקרי השמחה והיום טוב של יום הכפורים הוא מחמת שהוא יום שנתנו בו לוחות שניות, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוף מסכת תענית): לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב ו"יום הכפורים", נמצא, שיום הכפורים הוא מעין קבלת התורה של חג השבועות, ואף על פי שאין זמן וכל למד שעורים ביום הכפורים כמו בחג השבועות, אבל רבנו ז"ל כבר למד אותנו "אביסעל איז אויף גוט" – "מעט גם כן טוב", ולכן כדאי ללמד אפילו מעט, וזה יהיה נחשב לו כאלו למד הרבה, כי אצל הקדוש ברוך הוא העקר הוא הרצון.

יש בני אדם שחושבים, שצריכים להיות עצובים ושבורים ביום הכפורים, חס ושלום, ומדמים אותו לתשעה באב, כי גם אז מתענים כל היום והולכים יחף, אבל באמת, יום הכפורים הוא זמן שמחה הגדולה ביותר, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים לא היו "ימים טובים" לישראל כמו יום הכפורים, כי ביום הכפורים מתוודים על העוונות לפני הקדוש ברוך הוא, וכלם נעשים טהורים ונקיים כבדיה חדשה ממש, ולכן צריכים להתחזק מאד במדת השמחה ביום הכפורים. העקר צריכים לבקש מהשם שהלב כבר יפתח להשם.

מה שנוהגים להפנות על החזה כנגד הלב בשעת אמירת 'אשמנו' ועל חטא' וכו', הוא על דרך המקיש על הדלת הנעולה כדי שיפתחו לו, כמו כן דופקים על החזה כנגד הלב, כדי שיפתח הלב, ויתעורר לעבודת השם יתברך, ויתן לדברי תורה ודבורי אמונה שיכנסו בתוכו, כי דברי תורה ודבורי אמונה תמיד שוכנים סביב הלב ועומדים עליו, וכמו שכתוב (דברים ו, ו): "והיו הדברים האלה וגו' על לבבך", אבל לפעמים הלב סגור ואטום ואינו שומע מה שנעשה סביבו, אבל כאשר נוקשים עליו פעם אחר פעם, אזי נפתח לרחבו, ונוצר מקום המאפשר לכל דבורי האמונה ויראת שמים ששומע תמיד – שיכנסו בתוכו, וזוהי להתעורר בתשובה באמת, וזה מרמז כמה שאומרים (בפיוט "וכל מאמינים" בראש השנה ויום כיפורים): "הפותח שער לדופקי בתשובה", שהקדוש ברוך הוא פותח את שערי הלב, לכל אלו שדופקים עליו עם הרהורי תשובה, כי כאשר נפתחים שערי הלב – זוכים לתשובה באמת. שנוזה לשנה טובה ומברכת בכל ענין ברוחניות ובגשמיות.

(שיחות מוהרא"ש ליום הכיפורים)

מהו עיקר התשובה?

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת ויגש, ב' טבת,
זאת חנוכה, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... נרו יאיר

תתודה, תספר להשם יתברך כל מה שעשית, ואם
תאמר הכל בפה מלא אל השם יתברך, ותבטיח שיותר
לא תעשה את זה – הקדוש ברוך הוא יסלח לך ואתה
תזכה לתשובה שלמה.

הצדיק רבי אברהם בן רבי נחמן שואל (באור חלקוטים, דבור
המתחיל וג' להתפלא), רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ו):
"**ועקר התשובה כשישמע בזיונו, ידם וישתק**", והוא
שואל, איך יתכן שעקר התשובה הוא 'ישמע בזיונו ידם
וישתק', כשבכל הדורות הקודמים עד רבנו לא מזכיר
הענין של 'ידם וישתק', אז כל הדורות עד רבנו לא חזרו
בתשובה? הגם שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות
יב:): "**כל העובר עבירה ומתבייש בו, מוחלין לו על כל
עוונותיו**", אבל זה מצד היסורים שעוברים על האדם,
אבל לא זה עיקר התשובה, ועוד יותר הוא מקשה, איך
יתכן שתשובה תהיה תלויה באדם אחר? יוצא מזה
שאם אף אחד לא יבייש אותו, אי אפשר לזכות להגיע
לתשובה? ואפילו שאדם רוצה לחזר בתשובה הוא לא
יכול לחזר לתשובה אלא אם מישוה יבוא לבזות אותו?
ועוד יותר, איך יתכן שתשובה תלויה בעברה, כי לבייש
זו הרי עבירה! יוצא שאפשר לחזר בתשובה רק אם
השני מגיע ומבזה?!

והוא אומר, 'עיקר התשובה ישמע בזיונו ידם וישתק'
– זה כשהאדם מתודה אל השם יתברך, הוא מספר
להשם יתברך מה שעשה, והוא מתבייש – זה עיקר
התשובה, כפי שרבנו שאל את רבי נתן: "האם אתה
מסמיק מבושה מהשם יתברך?" שאל צריך לספר
להשם יתברך כל מה שעשה במחשבה דבור ומעשה,
שיספר הכל, ויבקש סליחה, ויבטיח שלא יעשה יותר
זו תשובה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה ויגש תשפ"ה)

ספר המדות תפלה חלק שני

יא. התפלה של רבים נשמעת יותר כשהם בכנופיא

ממה שהם מפרדים.

יב. לפעמים אינה באה הישועה אלא עד שיתפללו כמה

בני אדם, ולא די בתפלת יחיד.

יג. מי שיש לו שונאים, קשה לו לכוון דעתיה בתפלה.

יד. צריך אדם להזהר בשעה שמזכיר את השם שיהיה

בקדושה ובטהרה, הינו שיקדש רוח פיו כל כן שיהא

בבחינת רוח נבואה, ואז הרוח הזה הולך ומפיל אותם

הבוטחים בשוא ובהבל, וזהו: ב'שם י' אל'קינו נ'זכיר

המה כרעו ונפלו.

אדם חושב שבכדי לעשות תשובה הוא צריך לשנות את כל הסדר שלו,
הוא צריך להפריד ממשפחתו, לעזב את עבודתו, לעזב את סדר היום שלו,
ולשנות את כל סדרי חייו כפי שהיה עד עכשיו, ולהתישב בבית הנקסט
רק ללמד ולהתפלל, ולעבוד את השם, ולנתק קשר עם כל דבר גשמי.

אך זהו דבר מאד לא מעשי, מאד קשה לעשות זאת, וזה יכול מהר מאד
להתפוגג. על כן מלמדים אותנו חז"ל: "באותה אישה, באותו הזמן, באותו
המקום", כלומר שאדם יכול להמשיך להיות עם אשתו ועם משפחתו, הוא
יכול להמשיך להיות במקומו, והוא יכול להמשיך לנהל אותו סדר יום כמו
עד עכשיו, ועם כל זאת אפשר גם כן לחזר בתשובה.

ישאל האדם, אם הכל נשאר כמו עד עכשיו, אז מה עושים בכדי לחזר
בתשובה? מה כן צריך לעשות בכדי להיות בעל תשובה אמיתי? את
התשובה לכך אנו אומרים השבוע בהפטרות, רק דבר אחד צריך לעשות
האדם בכדי לחזר בתשובה. הפסוק אומר לנו (הושע י"ה, ג): קחו עמכם
דברים ושובו אל ה' – יהודי צריך לפתח את הפה שלו ולהתחיל לדבר
להשם, וכך עושים תשובה.

יהודי אומר להשם: "השם, אני רוצה לעזב את כל מעשי הרעים ולחזר
אלך", "השם, אני רוצה מהיום והלאה לעשות רק מצוות ולא לעשות
עבירות", "השם תמחל לי על כל מה שלא עשיתי כראוי עד עכשיו, תעזר
לי שמעכשיו כבר התנהג כראוי בדרך הישר". וכך הלאה כל אחד יכול
להשיח את לבו להשם בשפה הפשוטה שלו, בדרך הפרטית שלו, עם
הרגשות האישיים שלו. וכשיהודי יעשה זאת, בודאי השם ישמע לדבריו
ויקרב אותו אליו, הוא בודאי יעשה תשובה ויהיה יהודי כשר.

בהתחלה כאשר אדם מתחיל לדבר להקדוש ברוך הוא זה מגיע בקשי
רב, הוא מרגיש שהוא מדבר לקרי, הוא מרגיש שאף אחד לא מקשיב לו,
והוא לא רואה שמשהו זז בכלל. אך זאת צריך לזכר שלא מתחילים להרגיש
את השם ביום אחד, כאשר אדם עושה עבירות רחוקות לצלן מחו ולבו
נאטמים והוא לא מרגיש את השם, יכול להראות לו כאלו השם מתחבא
אי שם הרחק בשמים, ושהשם בכלל לא מקשיב למה שהוא מדבר אליו.

אך כאשר אדם מתחזק ולא מסתכל על זה, הוא מתאמץ לדבר בכל יום
להקדוש ברוך הוא, אפילו רק כמה מלים, בודאי שבסוף הוא יהפך ליהודי
כשר, והוא ירגיש בזה את כל הטעמים. זה לא נהיה בין לילה, זה לוקח
זמן, אבל הפסוק אומר (תהלים ל"ד, ט) טעמו וראו כי טוב ה', תנסו זאת
ותראו שהשם טוב, ושמאד נעים להיות עם השם יתברך.

זאת מלמדים אותנו חז"ל: "באותה אישה" – אתה לא צריך לעזב את
אשתך ואת משפחתך בכדי לעשות תשובה, לא אשתך מפריעה לך לחזר
להשם יתברך, להפך אשתך רק תעזר לך להיות יהודי כשר כמו שהגמרא
אומרת (במות ס"א): "זכה – נעשית לו עזר, לא זכה – כנגדו", כאשר אדם
זוכה, אשתו עומדת לו לעזר, אך כאשר הוא לא זוכה, אזי אשתו כנגדו
ומפריעה לו, רואים מזה שהכל תלוי בבעל, אם הוא מתנהג כשורה אז
אשתו לא תפריע לו רק להפך היא עוד יותר תעזר לו להיות יהודי כשר
ולהתקרב להקדוש ברוך הוא. וכאשר אדם רואה שאשתו עדין כנגדו, זה
סימן שהוא צריך עוד יותר לעשות תשובה ולבקש מהשם, ואז אשתו כבר
תהיה אתו.

אנו רואים אצל אדם הראשון, כאשר השם שאל אותו: "אכלת מעץ
הדעת?" אז הוא ענה: "האשה שנתת לי, היא זאת שנתנה לי לאכול מעץ
הדעת", אומר על זה רש"י: "כאן רואים שהוא היה כפוי טובה", אם לא
יכלת להתגבר על היצר הרע, ואכלת מעץ הדעת, מדוע אתה זורק את
האשמה על אשתך? אם היית מסביר לאשתך שאסור לעשות אחרת ממה
שהשם צוה, היא הייתה מסכימה ולא מפריעה לך, רואים מזה שאם אדם
רוצה להיות טוב בעצמו, אזי אשתו כלל לא תפריע לו.

כך גם "באותו הזמן" – בכל זמן אפשר לעבוד את השם יתברך. כל זמן
הוא אכן שונה, לפעמים אפשר ללמד ולהתפלל, לפעמים אפשר לדבר
להשם, ולפעמים עובדים את השם בזה שגשגמרים לא לעשות מה שאסור,
העקר זה לא לבזבז את הזמן לריק.

וכן "באותו המקום" – השם יתברך נמצא בכל מקום, ולכן בכדי לעשות
תשובה אפשר להשאר באותו מקום ובאותו מצב, העקר צריך רק לפתח
את הפה ולהתחיל לדבר להשם בשפה הפשוטה, וזאת הדרך שתוביל את
האדם אל השם יתברך ותעשה אותו יהודי כשר.

צריך אבל גם לזכר את אחד היסודות החשובים של תשובה, שלרמנות
של השם אין גבול. ולכן, איזה עבירות שאדם רק עשה, אפילו אם עשה
את העבירות החמורות ביותר, עם כל זאת השם יתברך מרחם עליו והוא
עדין יכול לחזר בתשובה.

רבנו אומר (שיחות הר"ן סימן ע"א) על מה שכתוב בזוהר הקדוש שעל העברה
של פגם הברית רחמנא ליצול לא מועילה תשובה, אמר רבנו על כך שאף

האם זה חסרון שבוכים הרבה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

האם זה חסרון שבוכים הרבה? אני אומר כל הזמן להשם יתברך שלא מגיע לי כלום, אני מבקש רק מתנת חנם, אני מבקש הרבה מאד על פרנסה, חובות, ולשפר מה שאני צריך לשפר, ולא להיות בכעס, ולא להקפיד, ולהיות שמח ורגוע לכל אחד, ובפרט בבית, וגם שאמן לעוד אנשים את הדברים היפים שקבלתי.

יש ימים שאני בוכה הרבה מאד כשאני לבד, האם משהו לא בסדר עם זה? איך אני יודע האם הבכי קשור לעצבות? יישר כח גדול שאתם מוסרים את עצמכם להזכיר לאנשים לחזור אל השם יתברך.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הדבר הכי יפה הוא כשמתבודדים, בוכים את הלב אל השם יתברך, משוחחים אתו כמו שמשוחחים עם חבר טוב וכמו שילד מדבר עם אביו; על ידי הדבור אל השם יתברך מגיעים לדרגות הכי גבוהות.

איך אתה יכול לדעת אם הבכי מגיע מעצבות? אם פועסים, מתלוננים - זה עצבות ומרה שחורה, אבל אם אתה מגיע אל השם יתברך ואתה מבקש ממנו מתנת חנם - זה לא עצבות, בכי זה לא עצבות; זו הדרגה הכי גבוהה, לבקש מתנת חנם. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ספרי ואיתחנן, כו), צדיקים יכולים לבקש מה שמגיע להם, בכל זאת הם מבקשים מתנת חנם: "רבונו של עולם, לא מגיע לי כלום, אני מבקש ממך מתנת חנם, תן לי פרנסה, תן לי הרוחה וכו'".

עצבות זה כשפועסים על השם יתברך. שאלו פעם את רבנו מה ההבדל בין 'לב נשבר' - לעצבות ומרה שחורה, ענה רבנו (שיחות קדו"ו, סימן מב), 'עצבות' זה כשפועסים על השם יתברך, עצבות זה להתלונן ולבוא בטענות, למה השם יתברך לא עושה כך וכך, אבל 'לב נשבר' הוא - להשיח את הלב להשם יתברך, להתחנן אל השם יתברך, ומוהרא"ש מספר, שרבנו הסתובב אז והרים את ידיו לשמים, כבן המתחטא, ומיד התחיל לדבר אל השם יתברך, להתחנן אליו.

אבל תראה גם להקדיש זמן לתודה והודאה, תפילה חביבה ללכת ביחד עם תודה והודאה, רק כך יש כח להמשיך לבקש; כשמודים ומתלילים זה נותן כח לבקש.

תמיד בעבודתך הקדושה, אל תתן למחשבות האלו להפריע לך ותעשה מהמחשבות האלו גם תפילה, על זה בעצמו אתה יכול לשוחח עם השם יתברך.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

(עצתו אמונה ויגש תשפ"ה)

אחד לא מבין פשוט בזהר הזה רק הוא, והוא אומר שכן מועיל תשובה על כך, אפילו כאשר האדם חטא הרבה פעמים. ורבי נתן מסביר זאת (ליקוטי הלכות תפילין, ה"ד, אות ד') שזה הנסיון של האדם, שהוא צריך לשמוע שלא מועיל תשובה, והשם יתברך מחכה לראות מה האדם יעשה כעת. אם אין לו שכל, וברגע שהוא רק שומע שלא עוזר תשובה הוא עוזב הכל, אז הוא אכן מאבד את שני העולמות. אך אם הוא חכם והוא יודע שזה הנסיון שלו, והוא לא מסתכל על שום דבר רק הוא מתחזק לחזור אל השם, אז השם בודאי יקבל את תשובתו, הוא יתקן הכל ויהיו לו חיים מאשרים בעולם הזה ובעולם הבא.

לכן, אם שומעים ממישהו, לא משנה ממי, שיש לפעמים עבירה חמורה ביותר שעל זה כבר לא מועיל תשובה, "אם עשית כך וכך, אתה כבר לא יכול לחזור בתשובה", צריך לדעת שהאדם הזה הוא רק שליח של הסמוך-מס-בכדי להרחיק אותו מהקדוש ברוך הוא, ואסור להקשיב לו, השם יתברך לא מינה אף אדם לאחראי על הגן עדן והגיהנום, שיוכל להגיד מי הולך ולאן. לכן אף אחד לא יכול להגיד אם יכולים לחזור בתשובה או לא, זה תלוי רק בהשם יתברך, והרחמנות של השם יתברך היא לאין שיעור, והוא מקבל כל אחד שעושה תשובה.

רבי נתן הגיע בפעם הראשונה לרבנו בימי הסליחות שלפני ראש השנה, כאשר הוא שמע שאצל רבנו העקר זה לבוא בראש השנה, אז הוא הגיע בפעם הראשונה לראש השנה, ונשאר כבר לכל עשרת ימי תשובה.

באחד מן הימים הוא נכנס לרבנו, ושפך כל אשר על לבו, כל מה שעובר עליו, רבנו חזק אותו מאד, ואמר לו כמה הנהגות איך להתנהג, אחר כך יצא אתו רבנו לרחוב לטל, ורבנו מאד חזק אותו.

בין לבין הניח רבנו את ידו הקדושה על כתפו של רבי נתן, ואמר לו: "והלואה, טוב מאד שמשוחים את הלב להשם יתברך, כמו שמשוחים את הלב לחבר טוב ואמתי!"

אמר רבי נתן, שאז הוא הבין שהוא בודאי יהיה יהודי כשר, שהרי מה שרק יעבור עליו, מה שהיצר הרע ירצה לשבר אותו, איזה קשיים שרק יהיו לו, את הכל הוא יספר להשם יתברך, ויבקש מהשם יתברך, והשם יתברך בודאי יעזר לו.

אשרי האדם שתופס את עצמו בזמן כי אף אחד לא יודע מתי יגיע זמנו, כמו שר' אליעזר אמר (שבט קד"ג) "שוב יום אחד לפני מיתתך" שאלו אותו תלמידיו, "הרי אף אחד לא יודע מתי הוא ימות?" אז הוא ענה להם: "זאת היתה כונתי, תחזר היום בתשובה, כי אולי מחור תמות, כך תחזר כל יום בתשובה".

(שיחות מוהרא"ש ערך תשובה חלק ח', י' י"ב)

תשמח.

אחר כך בא אל רבנו ז"ל רבי זלמן הקטן, שהיה גם כן מאנשי רבנו ז"ל, ונקרא "זלמן דער קליינער". ("הקטן" באדיש), הוא נתקרב ביחד עם רבי נתן אל רבנו ז"ל, (עין לעיל סימן ח').

ורבנו ז"ל דבר עמו הרבה מאד. ובתוך שיחתו הקדושה אמר לו: "ידוע תדע, כי דרךך הוא תקון הברית - על-פני אנו רוצה, שתסבב בעולם ותלך אל כל הגדולים והמפורסמים לקחת הסכמה על ספרי! ונתן לו כמה קונטרסים העתקות מספרו, שילוף עמו.

וצוהו, בעת שיענין אותו הצדיק או הגדול בספר, שיתפלל על פניו ולראות את תנועת פניו, שעושה בעת קריאתו. "והפל תרשם בכתב ותביאם אחר-כך אלי!"

ותקף-ימיו חזר רבי זלמן לביתו עם הקונטרסים וגלה לזוגתו, שיש לו שליחות מרבנו ז"ל לנסע בעולם לקחת הסכמות לספרו ובקש ממנה רשות, כי יקח הנסיעה זמן רב כמובן. והיא תכף הסכימה, כי היתה לה אמונת חכמים ברבנו ז"ל מאד.

תשמט.

יום ג', כ"ו בשבט: הגיע רבי זלמן "הקטן" אל החוזה הקדוש מלובלין ודבר עמו מה שדבר, והוא נתן לו הסכמה אחת יוצאת מן הכלל.

וזו לשונו הקדושה:

הנה יד פתיכה אלי באצבע אלקים חרות אשר שלח אלי חר מן קאמייא, הלא הוא מחתני, חביבי וידידי הרב המאור הגדול, איש קדוש, מופת הדור, נר ישראל, פטיש הימיני, עמוד החזק, מורנו הרב נחמן, גרו יאיר, לקוטים המלאים לה אמיר מלא וגדוש ביראת אלקים בדברים משפלים שכל אלקים.

ועינתי בהם על נכון, והנה מאד ישרו בעיני דברים נכבדים פאלו, ולית דין צריך בושש, כי הדברים מאליהם יעידון ויגידון דבר אמת לאמתו לפי ענינו ודברי אלקים חיים.

והנה האי גברא רבא לא צריך לדידי ולא לדכותי. כי מה אני, ומה חיי, שפל ונבזה, חדל אישים, ומעולם לא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני לתן הסכמה על ספרים חדשים. אמנם לאהבת האמת אמרתי ענותנותא דמר גרמא לי.

והנני מן המספיקים להוציא לאור תעלומות חכמה, והנני לא אבא על הלטותא אשר יעשה כמותה בהדפסה בערך עשר שנים מיום דלמשה, כי בלא זה ליקום ב"ארור אשר ישיג" וכו', ולהשומע תבוא עליו ברפת טוב.

היום יום גימ"ל כ"ו ימים לחדש טבת תקס"ח לפ"ק פה לובלין.

פה דברי האוהבו, תגם שאני יודע ומכירו, ומצפה טובתו ובריאותו ושלמו תמיד.

יעקב יצחק בן מורנו הרב רבי אברהם אליעזר הלוי הורוויץ.

והחוזה הקדוש מלובלין הפליג לפני רבי זלמן "הקטן" מאד מאד במעלת וגדלת רבנו ז"ל וחקו ונאמרו מאד מאד על גדל המצוה, שבאה תחת ידי, לשמש את רבנו ז"ל ולנסע על פני תבל לקבל הסכמות על ספר הנורא הזה "לקוטי מוהר"ן" הקדוש.

תשנ.

יום ג', ד' בשבט: הגיע רבי זלמן "הקטן" אל המגיד הקדוש מקאזניץ, וכבדו מאד ונתן לו תפקיד-ימיו הסכמה והפליג בגדלת רבנו ז"ל.

וזו לשונו הקדושה:

לכו חזו מפעלות אלקים אשר פועל ועשה איש חי רב פעלים מקבציאל, שקבץ על יד זקוקין דנורא ובעורין דאשא אשר לקט במאמרים אמר לגלגלת איהו יאה וגולתה יאה. לקוטי אמרים. דברים נפלאים, ונורא הוא סביביו, ששלח אלי חר מן ידי, הלא הוא הרב המאור הגדול, בן של קדושים, מופת הדור, גדול מרבן שמו, נודע בשערים, מורנו הרב נחמן, גרו יאיר, נכד לרבינו הקדוש בעל שם טוב זללה"ה, אשר רוצה להעלותו על מזבח הדפוס להוציא לאור תעלומות חכמה. וראיתי בהם דברים ערכים, נעימים וחדודים עמקים מאד איש לפי ערכו. ומה נכבד היום אשר יצאו לאור דברים פאלו אשר להם דימיה תהלה. והנני מן המספיקים להעלות על הדפוס דברים יקרים מפז ומפנינים וראויים להקניסם לפני ולפנים. אמנם מדאגה מדבר, פן יקום איש או אשה ויעשה כמתנתה על ידי עצמו או על ידי גירא דילה. לכן הנני גוזר בגזרת נחש לטותא דרבנן ולקום ב"ארור" כל משך עשר שנים מיום גמר הדפסה, ולהשומע ינעם, ותבוא עליו ברפת טוב.

יום ג', דלת שבט תקס"ח לפ"ק קטן פה ק"ק קאזניץ יצ"ו.

נאם **ישראל** בהמנוח מורנו הרב **שבתי** מגיד מישרים דפה קהלת קדש הנ"ל

(המשך נבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

(עצתו אמונה האזינו-ב תשפ"א)

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
יום שני בשעה 21:00	---	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמיעת שיעור יום ג בשעה 20:30	---	10 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24
יום שלישי בשעה 21:00	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המייסדים
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 דק' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)
שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	---

